CONSTELAȚIA MEXICANĂ

16. ROMÂNIA: DUPĂ 31 DE ANI...

Cum trece timpul!

Cînd s-au scurs, iată, aproape patru ani, intervalul dintre două turnee finale de campionat mondial? Parcă ieri ne aflam, noi, cronicarii români, printre spectatorii pasionantelor dispute ale lui „World Cup". Pe fiecare din noi ne chinuia o nemărturisită întrebare: vom apuca, oare, ziua aceea în care fotbalul românesc să fie reprezentat și el la un turneu final? Motivele îndoielilor noastre erau cunoscute: echipa națională a României lipsea de 28 de ani de la rendez-vous-ul elitei fotbalului mondial, ea nu mai cîștigase de mult o partidă disputată peste hotare...

★

Și iată-ne acum — la aproape patru ani după „World Cup" — în postura de a **prezenta echipa națională a României ca pe una din cele 16 participante la ediția mexicană a „Cupei Jules Rimet".**

Cine spera? Cine credea că va fi cu putință o asemenea performanță după 31 de ani? Căci nu e ușor (în condițiile în care — să recunoaștem deschis — nivelul general al fotbalului nostru se prezintă încă la o cotă destul de scăzută) să cîștigi o grupă preliminară în dauna PORTUGALIEI (medalie de bronz la ultima ediție a campionatului mondial), ELVEȚIEI (prezentă la 5 faze finale ale C.M.) și GRECIEI, țară al cărei soccer, profesionist, a înregistrat în ultimii ani un progres substanțial.

★

Fireste, de-a lungul celor 886 de zile, cît a durat „campania mexicană", n-a mers totul pe roate.

Vă mai amintiți?

Debutul tricolorilor noștri a fost chiar dezolant (0—3 cu Portugalia, la Lisabona) obligîndu-i pe antrenori și selecționeri să trieze masiv din primul „11" aruncat în dificila luptă a „preliminariilor". A urmat o victorie (nu prea concludentă) în fața Elveției, la București, rezultat care, la finele stagiunii de toamnă, punea România pe picior de egalitate cu rivalele ei din grupa I. Într-un fel, lupta începea de la capăt, dar fotbaliștii români simțeau nevoia unui tonifiant pentru partea a doua a întrecerii (jocurile de la Atena și de la Lausanne), piatra de încercare a campaniei de primăvară. Și acest întăritor psihic l-a adus tricolorilor meciul de pe Wembley, cu Anglia, la 15 ianuarie '69. Într-adevăr, acolo, în templul fotbalului, cum i se spune celebrului stadion londonez, au căpătat mai multă încredere în posibilitățile lor tinerii elevi ai lui Angelo Niculescu și Emerich Vogl; acolo, în disputa cu formația campioană a lumii, **s-a închegat aproape o nouă echipă,** investind ca titulari pe **Sătmăreanu, Boc, Deleanu, Dinu, Radu Nunweiller, Dembrovschi, Dumitrache, Lucescu.**

„Această tînără echipă română a însemnat pentru noi o plăcută surpriză — scria după meci ziarul „l'Equipe". **Pe același teren pe care speranțele lui Georges Boulogne** (n.n. antrenorul național al francezilor) **au suferit o severă înfrîngere** (n.n. 0—5), **fotbaliștii români au abordat meciul cu dezinvoltură, neținînd, parcă, de loc seama că ei evoluează în compania campionilor mondiali, pe gazonul care le-a adus acestora mult invidiatul titlu".**

Cu mici variații, în funcție de adversar și mai ales de locul de desfășurare a jocurilor, echipa și-a păstrat „stilul Wembley" și la Atena, și la Lausanne, și acasă. La București, în meciurile stagiunii de toamnă, cu Portugalia și Grecia, partide care au constituit ultimul act al întrecerii.

În octombrie, la București, portughezii au jucat pe ultima carte, dar tricolorii români au înfrînt dîrza opoziție a coechipierilor lui Eusebio, atacînd deseori (cum se vede și în imaginea noastră) buturile lusitanilor

Foto: V. BAGEAC

★

Prezentînd, în linii mari, de la Wembley încoace, **aceeași echipă** (unele mici modificări survenite în formație au fost determinate de motive obiective), la „11"-le nostru reprezentativ s-a putut distinge o anume organizare a jocului, o exemplară dăruire în momentele cele mai dificile. Pe acest solid fundament, de coeziune sufletească și de omogenizare tactică (prin păstrarea aceluiași schelet de echipă) au căutat antrenorii Angelo Niculescu și Emerich Vogl să imprime formației o idee clară de joc, adaptată atît la posibilitățile fotbaliștilor noștri, cît și la specificul adversarului respectiv. Așa s-a ajuns la ÎMBRĂȚIȘAREA JOCULUI DE PRUDENȚĂ, prin întărirea mijlocului terenului (unde alături de mijlocași activa și o aripă retrasă), prin desemnarea unui mijlocaș defensiv, menit să se replieze în sprijinul apărării imediate, mereu atent la raza de acțiune a unuia dintre înaintașii centrali ai echipei adverse. S-a mers, în general, pe un joc de mișcare, elastic, scop în care, cu excepția fundașilor centrali, ceilalți componenți ai echipei au acționat mai mult în funcție de fază, transformîndu-se în apărători sau în atacanți după necesitățile jocului. A trebuit, de pildă, ca **Dembrovschi** și **Lucescu** să vină mult înapoi, pentru a-și urmări adversarii direcți plecați în atac sau pentru a acoperi o zonă lăsată temporar liberă de vreun coechipier; ei bine, aripile noastre n-au pregetat s-o facă; a trebuit ca fundașii de margine (de obicei **Sătmăreanu**) să „urce" în ofensivă, pe culoare laterale, pentru a crea o fază-surpriză sau superioritate numerică în atac; ei bine, nici aceștia nu și-au precupețit forțele, acoperind o zonă de teren mult mai mare.

★

Deși despre echipa de fotbal a României s-a vorbit, pe bună dreptate, în primul rînd ca despre o echipă în adevărata accepțiune a cuvîntului, ea a avut în rîndurile ei și personalități bine conturate, jucători de inițiativă și fantezie. Ne referim la RADU NUNWEILLER (jucător remarcabil la mijlocul terenului, clarvăzător, o adevărată mașină de pase trimise cu adresă la partenerul cel mai indicat), la DOBRIN (un inteligent „vîrf 2", revenit la echipa națională în toamnă, cu sentimente mai bune în sensul că a renunțat la „numerele personale"), la DUMITRACHE, un bun tehnician, mereu demarcat și setos de gol, extrem de bătăios în lupta dură, pe care o poartă cu nemiloșii apărători. În unele meciuri din calificări, echipa noastră națională a avut în persoana lui Boc un fundaș de certă clasă internațională. Înalt, suplu, dotat cu viteză și cu un dezvoltat simț de anticipație, Boc și-a adus o contribuție importantă la realizarea succeselor de la Atena și de la Lausanne.

Tocmai de aceea, la ora cînd scriem aceste rînduri încercăm un sincer sentiment de regret pentru faptul că în afara stadioanelor, în societate, comportarea fotbalistului Boc a lăsat mult de dorit, ducîndu-l la încălcarea gravă a normelor de conduită cetățenească.

★

Așadar, un important obiectiv — **calificarea echipei naționale în Mexic** — este de-acum realizat; un altul — **o cît mai onorabilă reprezentare a fotbalului românesc la turneul final** — așteaptă să fie îndeplinit.

Sarcini noi, eforturi noi. Imensul travaliu, de selecție și de pregătiri, precum și jocurile disputate în perioada preliminariilor au pus FUNDAMENT SOLID la clădirea unei echipe naționale puternice. Dar MUNCA DE FINISARE de-abia acum începe. Este un adevăr de netăgăduit, demonstrat și de ultima evoluție a tricolorilor noștri în calificări (vezi partida cu Grecia), argumentat și de golaverajul general al formației noastre, la sfîrșitul celor șase partide: **șase goluri primite** — ceea ce n-ar fi mult (socotind că echipa a încasat într-un singur joc, la debut, nu mai puțin de trei goluri!), **șapte goluri înscrise** — ceea ce este, desigur, puțin.

Cu alte cuvinte, **formația noastră reprezentativă a știut să se apere, dar n-a reușit, încă, să minuiască cum trebuie prețioasa armă a atacului.**

Cum spuneam, în Mexic tricolorii noștri vor avea de susținut un examen mai greu: acolo tensiunea jocurilor va atinge cote mai mari, meciurile se vor desfășura la intervale mai scurte, adversarii vor fi mai puternici. Ca să nu mai vorbim de condițiile de concurs speciale — fus orar, altitudine.

De aici și necesitatea ca fiecare zi — din cele o sută și ceva care ne mai despart de marea întrecere — să fie folosită cu toată răspunderea atît de conducerea tehnică a echipei, cît și de cei care alcătuiesc în momentul de față lotul nostru reprezentativ. Altfel, fără o pregătire temeinică la toți factorii jocului (fizic, tehnic, tactic, psihic) dificilele meciuri ale turneului final vor prezenta pentru noi un coeficient de dificultate sporit.

De ce să nu fim prevăzători?

G. NICOLAESCU

PARTICIPĂRI ÎN TURNEUL FINAL:

Uruguay 1930: România — Peru 3—1, România — Uruguay 0—4; Italia 1934: România — Cehoslovacia 1—2 (în optimi); Franța 1938: România — Cuba 3—3 și 1—2 (în optimi).

După război, echipa României n-a obținut calificarea la nici o altă ediție a turneului final.

REZULTATE ÎN CALIFICĂRI: **27.X.68, Lisabona: Portugalia — România 3—0; 23.XI.68, București: România — Elveția 2—0; 16.IV.69, Atena: Grecia — România 2—2; 14.V.69, Lausanne: Elveția — România 0—1; 12.X.69, București: România — Portugalia 1—0; 16.XI.69, București: România — Grecia 1—1.**

CLASAMENT FINAL:

1. ROMÂNIA	6	3	2	1	7— 6	8
2. Grecia	6	2	3	1	13— 9	7
3. Elveția	6	2	1	3	5— 8	5
4. Portugalia	6	1	2	3	8—10	4

Golgeterii grupei: **DUMITRACHE (ROMÂNIA), Sideris și Botinos (Grecia), Eusebio (Portugalia) — toți cu cîte trei goluri. Au mai marcat pentru echipa României: Dembrovschi, Domide, Dobrin și... Michaud (Elveția).**

În cele 6 partide ale grupei I din cadrul preliminariilor campionatului mondial-1970 în echipa României au fost utilizați 25 de jucători. Dintre aceștia, Sătmăreanu și Dinu au evoluat în toate partidele, totalizînd 540 de minute de joc. De asemenea, au luat parte la toate meciurile Dembrovschi și Lucescu, dar nu integral.

Iată lista celor 25 de jucători și numărul de minute în care au fost pe teren:

PORTARI: Răducanu — 360, Gornea — 135, Coman — 45;

FUNDAȘI: Sătmăreanu — 540, Hălmăgeanu — 214, Dan — 360, Deleanu — 224, Boc — 270, Mocanu — 180, Dumitru Nicolae — 90; MIJLOCAȘI: Dinu — 540; Nunweiller VI — 360, Ghergheli — 280, Petescu — 90; ÎNAINTAȘI: Dembrovschi — 446, Dobrin — 260, Dumitrache — 450, Lucescu — 495, Pîrcălab — 90, Martinovici — 79, Domide — 90, Ionescu — 90, Tufan — 90, Grozea — 15, Kallo — 45.

Pe banca marilor emoții au stat din octombrie trecut, de cînd a început drumul spre Mexic, și pînă astăzi: antrenorii Angelo Niculescu și Emerich Vogl, doctorul Dumitru Tomescu și maseurul Andrei Tudose.

LOTUL ACTUAL: portari: **Necula RĂDUCANU (Rapid București). Născut la 10 mai 1946; înălțimea 1,91 m; greutatea 92 kg; de șase ori internațional A; Aristide GHIȚA (Dinamo Bacău) — 15 iunie 1940; 1,85 m; 86 kg; 1 A;** fundași: **Ladislau SĂTMĂREANU (Steaua București) — 21 februarie 1944; 1,85 m; 81 kg; 16 A; Bujor HĂLMĂGEANU (Steaua București) — 14 februarie 1941; 1,83; 77 kg; 18 A; Dan COE (Rapid București) — 8 septembrie 1941; 1,83 m; 82 kg; 38 A; Augustin DELEANU (Dinamo București) — 27 august 1944; 1,73 m; 66 kg; 11 A; Nicolae LUPESCU (Rapid București) — 17 decembrie 1940; 1,75 m; 71 kg; Iulică POPA (Universitatea Craiova) — 15 septembrie 1947; 1,84 m; 73 kg; Mihai MOCANU (Petrolul Ploiești) 24 aprilie 1942; 1,77 m; 72 kg; 21 A;** mijlocași: **Cornel DINU (Dinamo București) — 2 august 1948; 1,80 m; 70 kg; 12 A; Radu NUNWEILLER (Dinamo București) — 16 noiembrie 1944; 1,76 m; 74 kg; 10 A; Vasile GHERGHELI (Dinamo București) — 28 octombrie 1941; 1,71 m; 67 kg; 33 A; Ion DUMITRU (Rapid București) — 2 ianuarie 1950; 1,70 m; 70 kg; Gavrilă BOTH (Olimpia Satu Mare) — 6 septembrie 1947; 1,85 m; 75 kg;** înaintași: **Emerich DEMBROVSCHI (Dinamo Bacău) — 6 octombrie 1945; 1,78 m; 70 kg; 9 A; Nicolae DOBRIN (F. C. Argeș Pitești) — 26 august 1947; 1,80 m; 77 kg; 20 A; Florea DUMITRACHE (Dinamo București) — 22 mai 1948; 1,75 m; 64 kg; 10 A; Mircea LUCESCU (Dinamo București) — 29 iulie 1945; 1,77 m; 70 kg; 21 A; Flavius DOMIDE (U.T.A.) — 11 mai 1946; 1,83 m; 74 kg; 4 A; Alexandru NEAGU (Rapid București) — 19 iulie 1950; 1,77 m, 71 kg.**

„TURNEUL SUD-AMERICAN — UN TEST ÎNTR-O ÎNTREAGĂ PERIOADĂ DE PREGĂTIRE PENTRU C.M. DIN MEXIC"

— ne declară prof. ANGELO NICULESCU, antrenorul echipei naționale

Departe de a fi considerată o problemă închisă, **pregătirea echipei naționale pentru turneul final al C.M. din Mexic solicită atenția și preocuparea multor specialiști din lumea balonului rotund.**

Întrucît au fost exprimate păreri ce puneau sub semnul îndoielii utilitatea turneului sud-american, ne-am adresat, de această dată, antrenorului echipei naționale, prof. Angelo Niculescu.

— Soluția pregătirii echipei naționale prin turneul sud-american a fost aleasă ca fiind cea optimă din cîteva alternative, sau ca unica aflată în discuție?

— Noi ne aflam în posesia ofertei unui asemenea turneu din luna mai, din preajma meciului de la Lausanne. Și foarte probabil că l-am fi efectuat indiferent de rezultatele din preliminariile campionatului mondial. De altfel, **propunerile inițiale vizau o primă etapă a turneului în Africa, începînd cu a doua parte a lunii decembrie. Întrucît echipa României s-a calificat pentru turneul final al C.M. din Mexic, ne-am dat seama că** ACCEPTAREA TURNEULUI ÎN PRIMA SA VARIANTĂ AR ÎNSEMNA RENUNȚAREA LA ODIHNA JUCĂTORILOR, **și „expedierea" pregătirii fizice de bază** (fapt, de altfel, subliniat și în consfătuirea antrenorilor din divizia A), așa încît AM SOLICITAT ORGANIZATORULUI TURNEULUI RENUNȚAREA LA ETAPA AFRICANĂ ȘI AMÎNAREA PLECĂRII DIN ȚARĂ CU DOUĂ SĂPTĂMÎNI, **tocmai pentru a asigura o judicioasă pregătire de bază, un volum mai mare de instruire.**

Apoi, în altă ordine de idei, **nu cred că rezumarea la un plan strict local** (pregătire fizică, indiferent de condițiile atmosferice și starea terenurilor + jocuri cu adversari puțin edificatori) **ar fi fost suficientă în actuala conjunctură.**

— Credeți că acest turneu constituie o soluție eficientă pentru pregătirea echipei noastre în vederea competiției mexicane, ținînd seama — în special — de optimizarea parametrilor biologici, sau au precumpănit alte obiective adiacente, ca de pildă: avantajul material al contractului, anumite obligații asumate în prealabil, dorința subiectivă de a ieși din anonimat etc.?

— Un trecut nu prea îndepărtat ne-a arătat că **închiderea într-o cochilie** — poate și datorită unor slabe rezultate — **nu a însemnat o soluție. Din contră,** UN ORIZONT CÎT MAI LARG, O DESCHIDERE SUB UN UNGHI AMPLU SPRE FOTBALUL AVANSAT, OFERĂ PERSPECTIVA SIGURĂ CĂTRE PERFORMANȚĂ. **Nu contează oare și faptul că** DIN SOLICITANȚI AM ÎNCEPUT SĂ FIM SOLICITAȚI?

Dar acestea sînt, poate, obiective adiacente... Să ne referim, deci, la problema pregătirii efective. **Nu înțeleg de ce unii redue întregul proces de pregătire a lotului reprezentativ pentru Mexic '70 la acest turneu.** TURNEUL NU POATE FI JUDECAT CA UN FRAGMENT IZOLAT. **El se va efectua în continuarea celor patru cicluri săptămînale ce urmăresc pregătirea fizică generală.** ÎN URMĂTOARELE PATRU CICLURI, ACEASTĂ PREGĂTIRE SE VA ARMONIZA CU CEA TEHNICO-TACTICĂ, **în condiții de joc.** Și cred că este cea mai propice perioadă pentru acest obiectiv. TURNEUL TREBUIE CONSIDERAT UN TEST. **Vom juca în cicluri asemănătoare campionatului mondial,** CU TREI JOCURI ÎNTR-O SĂPTĂMÎNĂ. În acest sens, **puternicul și prestigiosul turneu de la Rio de Janeiro, va fi, după părerea noastră,** CEL MAI EDIFICATOR. **Spre exemplu, pregătirea generală. Oricît am lucra-o analitic în această perioadă, n-o putem verifica, mai tîrziu, decît avînd un temeinic criteriu comparativ:** JOCUL.

Ce urmărim deci, în timp? CURBA EFORTULUI ȘI CEA A FORMEI — **ținînd spre sincronizare** — SĂ URCE ÎN ACEST TURNEU, CA APOI, ÎN TIMPUL PERIOADEI PRE ȘI COMPETIȚIONALE **(sfîrșitul lui februarie — luna martie)** SĂ COBOARE, PENTRU A URCA DIN NOU, TREPTAT, ÎN APRILIE ȘI MAI, SPRE A SE MENȚINE LA NIVEL OPTIM ÎN TIMPUL TURNEULUI FINAL DIN MEXIC. Minima probabilă ce va fi atinsă în perioada campionatului de jucători a lotului reprezentativ este prevăzută și înțeleasă de către antrenorii primei divizii, care au acceptat fără nici un echivoc să dea prioritate, în această perioadă, reprezentării fotbalului românesc.

— În ce măsură va sta experiența Olimpiadei mexicane la baza pregătirii lotului nostru reprezentativ de fotbal?

— Departe de noi gîndul de a minimaliza importanța aclimatizării cu toate datele ei particulare, în condițiile altitudinii și fusului orar schimbat. **Experiența sportivilor și tehnicienilor români care au participat la Olimpiada din 1968 este, desigur, prețioasă în acest sens. Și fără a contesta necesitatea pregătirii la altitudine, sau a invoca specificul fotbalului, ne punem problema:** CÎND ȘI UNDE? **Colectivul de tehnicieni care răspunde de pregătirile echipei naționale consideră că** PLASÎND ACUM PERIOADA DE BAZĂ A ACLIMATIZĂRII, TANGENȚA CU PERIOADA TURNEULUI FINAL AR DISPARE. **Iar în privința verificării lotului, testul pe care ni-l propunem în apropiatul turneu** CREDEM CĂ VA FI EDIFICATOR. Ce este acum mai important: să ne acomodăm cu altitudinea (cînd mai avem cinci luni în față), sau să facem o bună pregătire, prin acumulări progresive? **Iată de ce noi optăm ca perioada aclimatizării să se desfășoare mult mai aproape de turneul final al C.M., adică în a doua jumătate a lunii aprilie, locurile propuse fiind Colorado Springs (S.U.A.), Etiopia sau Columbia,** toate cu peste 2 800 m altitudine.

Și cred că este de datoria mea să precizez că PROIECTUL PLANULUI NOSTRU DE PREGĂTIRE A ÎNCEPUT SĂ JALONEZE ACȚIUNILE LOTULUI REPREZENTATIV DE FOTBAL. ÎN URMA APROBĂRII SALE DE CĂTRE BIROUL F.R.F., COLEGIUL CENTRAL DE ANTRENORI ȘI CONSFĂTUIREA ANTRENORILOR ECHIPELOR DIN DIVIZIA NAȚIONALĂ A.

Paul SLĂVESCU

Fotbal

„TROFEUL FOTBAL '69" A REVENIT LUI DUMITRACHE

Ieri după-amiază, în cadrul unei frumoase festivități ce a avut loc în București, în sala din str. Doamnei nr. 2, a fost decernat jucătorului Florea Dumitrache **„Trofeul Fotbal '69" (el a primit un valoros premiu și din partea A. S. Loto—Pronosport). Talentatul și apreciatul înaintaș dinamovist a fost din nou desemnat cel mai bun fotbalist al anului (prima oară el a obținut acest titlu de onoare în 1968) în urma unei largi și competente anchete organizate de revista „Fotbal", la care a participat un număr impresionant de persoane (antrenori ai echipelor divizionare A, ziariști sportivi, peste 10 000 de cititori ai acestei publicații de specialitate). Dumitrache egalează astfel performanța realizată de Dobrin, care a cîștigat celelalte două ediții anterioare (1966 și 1967) ale trofeului instituit de revista „Fotbal".**

Tînărul atacant central al echipei bucureștene Dinamo a întrunit cele mai multe voturi atît din partea antrenorilor și ziariștilor care au participat la anchetă, cît și a publicului (se pare chiar că opinia acestuia din urmă a fost hotărîtoare în departajarea dintre Dumitrache și celălalt concurent redutabil la primul loc, valorosul jucător piteștean Dobrin).

În ierarhia stabilită pe baza acestei atît de ample consultări, Dumitrache **și** Dobrin **sînt urmați — în mod meritat — de** Radu Nunweiller, Sătmăreanu **și** Ghiță. **Pe celelalte locuri ale clasamentului, pînă la cifra 10, s-au clasat, în ordine,** Dan, Lupescu, Lucescu, Hălmăgeanu **și** Dinu. **După cum se vede, preferințele participanților la sondaj s-au îndreptat unanim spre purtătorii tricoului național, în semn de prețuire a contribuției lor remarcabile la reușita calificării echipei reprezentative în turneul final al campionatului mondial din Mexic.**

În ceea ce ne privește, o dată cu aprecierile noastre sincere pentru frumoasa și tradiționala acțiune a colegilor de la revista „Fotbal", adresăm calde felicitări cîștigătorului „Trofeului Fotbal '69" și tuturor celorlalți jucători laureați, împreună cu urarea ca ei să contribuie și mai mult la obținerea de noi succese ale soccerului românesc în anul 1970.

C. F.

În clișeu, de la stînga spre dreapta: Dumitrache, Dobrin și Radu Nunweiller.

CARNET DE „VACANȚĂ"...

DINAMO BACĂU A PLECAT ÎN LIBAN

Ieri a părăsit Bucureștiul, îndreptîndu-se pe calea aerului spre Beirut, echipa de fotbal Dinamo Bacău care — după cum am mai anunțat — întreprinde în aceste zile un scurt turneu în Liban.

După cum sîntem informați, băcăuanii vor susține trei partide — la 30 decembrie, la 1 și 2 ianuarie — în compania unor formații de primă mînă ale campionatului libanez.

Revenirea în țară este programată pentru 5 ianuarie.

RIPENSIA SE PREGĂTEȘTE PENTRU... DIVIZIA A

După o scurtă perioadă de odihnă la Herculane, fotbaliștii de la Ripensia au sosit la Timișoara. Ei au concediu pînă la 10 ianuarie 1970, cînd vor începe pregătirile în vederea noului sezon. Ca și anul trecut, echipa va pleca între 15—25 ianuarie la Bușteni. După revenirea la Timișoara, în perioada 25 ianuarie — 22 februarie, Ripensia va susține meciuri ușoare cu echipe din localitate. Pentru etapa de pregătire dintre 22 februarie — 5 martie conducerea echipei a luat legătură cu o serie de echipe de divizia A, cum ar fi A.S. Armata Tg. Mureș, F.C. Argeș, Universitatea Craiova și altele, pentru a susține jocuri de pregătire și verificare înaintea începerii „marii bătălii pentru promovare", cum a denumit-o conferențiarul O. Fleșeriu, președintele secției de fotbal de la Ripensia.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES NR. 52 DIN 24 DECEMBRIE 1969:

EXTRAGEREA I: Categoria I: 1 variantă a 95.796 lei; Categoria a II-a: 94,9 a 1.009 lei; Categoria a III-a: 2.276,6 a 42 lei.

EXTRAGEREA a II-a: Categoria A: 3,4 variante a 24.274 lei; Categoria B: 192,1 a 430 lei; Categoria C: 3.207,3 a 26 lei.

Cîștigător categ. I extragerea I: = Komaromi Ilona — Satu-Mare.

Scrisoarea lui Vigu

„REGRET CELE ÎNTÎMPLATE"...

În urma apariției articolului „Vigu — eroul scandalagiu", în numărul nostru din 22 decembrie a.c., *clubul sportiv Steaua ne-a comunicat că acest caz va fi analizat cu toată exigența în biroul secției de fotbal după înapoierea echipei din concediu,* iar MĂSURILE LUATE NE VOR FI ADUSE LA CUNOȘTINȚĂ.

Totodată, am primit o scrisoare din partea fotbalistului I. Vigu, cu rugămintea de a fi publicată.

Iată scrisoarea sa:

„De la începutul activității sportive am căutat să fiu un sportiv sîrguincios, plin de dorința de a munci pentru ridicarea măiestriei sportive, respectuos față de colegii de echipă și adversari. Toate acestea au făcut ca de-a lungul anilor să mă bucur de aprecierile celor ce mă înconjoară — jucători, antrenori, spectatori. De aceea, articolul apărut în ziarul „Sportul" din 22 decembrie a.c. a reprezentat pentru mine un motiv de adîncă reflecție, la fel ca și atunci cînd am avut incidentul cu tovarășul Constantin Oatu din Oradea.

Fără a încerca să mă scuz, vreau să arăt că atitudinea mea a fost o urmare directă a stării sufletești proaste ce am avut-o în urma pierderii meciului de la Oradea. Ca sportiv, trebuia să manifest mai mult calm și stăpînire de sine, calități pe care le-am demonstrat în multe ocazii pe terenul de sport, cît și în afara lui.

De aceea, regret cu atît mai mult cele întîmplate și care nu mă caracterizează, fapt ce mă îndeamnă să cer scuze tovarășului Constantin Oatu, asigurînd în același timp opinia publică că acest prim gest necugetat va fi și ultimul în activitatea mea sportivă și extrasportivă. Doresc ca despre jucătorul Vigu să se vorbească cu aceleași cuvinte frumoase ca și pînă acum, iar pentru aceasta voi depune toate eforturile".

2 ZILE PÎNĂ LA ÎNCHIDEREA VÎNZĂRII BILETELOR PENTRU TRAGERILE REVELIONULUI LOTO ȘI PRONOEXPRES 1970

PUTEȚI CÎȘTIGA: Excursii în Japonia (EXPO '70), MEXIC (cu prilejul Campionatului mondial de fotbal 1970), Italia, turul Bulgariei, turul Austriei, Belgrad — Budapesta — Sofia și autoturisme: DACIA 1300, DACIA 1100, MOSKVICI — 408, TRABANT 601, și numeroase premii în bani. Amănunte la agențiile LOTO-PRONOSPORT. ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor, miercuri 31 decembrie 1969